

© JAN VAN BAVEL

Nieuwe regelgeving jaagt konijnenhouders opnieuw op kosten

De Vlaamse regering keurde op 10 juli het besluit betreffende het welzijn van konijnen in fokkerijen goed. Dit besluit vervangt het Koninklijk Besluit van 2014 aangezien dierenwelzijn vandaag onder Vlaamse bevoegdheid valt. Inhoudelijk bevat het besluit de elementen uit het KB van 2014 mits enkele aanpassingen en nieuwe regels rond de huisvesting van voedsters, wachtoedsters en mannelijke fokkonijnen.

Jolien De Reu, landbouwconsulent Boerenbond

Met het Koninklijk Besluit van 2014 werd parkhuisvesting voor vleeskonijnen geïntroduceerd. Er gold een verplichte overgang naar parkhuisvesting vanaf 2016

voor alle bedrijven met vleeskonijnen in België. Enkel producenten die hun activiteiten wensten stop te zetten vóór 1 januari 2020 of bedrijven die vóór 1 januari 2016 verrijkte kooien instal-

leerden, kregen nog uitstel tot eind 2024. In het KB van 2014 was ook al opgenomen dat vrouwelijke en mannelijke fokkonijnen vanaf 1 januari 2021 in verrijkte parken moesten worden gehuisvest. Er was echter nog niet bepaald hoe een verrijkt park voor deze diercategorieën eruit moet zien. In 2018 formuleerde de Raad voor Dierenwelzijn hierrond een advies voor de minister van Dierenwelzijn. Dit advies werd voorbereid binnen een werkgroep waarin zowel de sector, GAIA als wetenschappers rond de tafel zaten. Begin juli stelde minister Weyts in de

lijnen van dit advies een besluit voor aan de Vlaamse regering en dit werd zo goedgekeurd. De nieuwe regels voor voedsters gelden vanaf 1 januari 2025. De regels voor wachtvoedsters en mannelijke fokkonijnen gaan al in vanaf 1 januari 2021.

Wat zijn de nieuwe regels?

Het verrijkte park voor voedsters heeft een oppervlakte van 6000 cm² (inclusief platform indien maximum 40% van grondoppervlak en de hoogte onder het platform minstens 25 cm is). Het dak van het park is open voor ten minste 60% van de grondoppervlakte. Het park is uitgerust met een platform en knaagmateriaal. Indien het park is uitgerust met een draadgaasbodem is minimaal 60% van de oppervlakte bedekt met voetmatjes of comfortzones. Minstens drie dagen voor het werpen beschikt elk drachtig konijn over een nestkast en nestmateriaal. De oppervlakte van de nestkast is minimaal 800 cm². Verder staat beschreven dat voedsters gedurende een periode van de voortplantingscyclus in groep moeten worden gehouden. Echter hoelang deze periode is, moet de Vlaamse regering nog bepalen op basis van de resultaten van wetenschappelijk onderzoek. De groepen zijn samengesteld uit minstens drie dieren en in de groepsfase bedraagt de minimale lengte van het verrijkte park minstens 1,80 meter en worden er ook tunnels of schuilshoten voorzien.

Een wachtvoedster wordt in het besluit gedefinieerd als een voedster die niet drachtig blijkt na inseminatie en die zich bevindt in de periode tussen het spenen van de laatste worp en het moment van de volgende worp, nadat ze opnieuw geïnsemineerd is. Wachtvoedsters worden individueel gehuisvest in een verrijkt park met een minimale oppervlakte van 4500 cm². Deze parken hebben een dak op een hoogte van minimaal 60 cm over minstens 50% van de grondoppervlakte. Er moet

een platform aanwezig zijn waarvan de oppervlakte mag meegerekend worden in de beschikbare oppervlakte tot een maximum van 40% van het grondoppervlak indien de hoogte onder het platform minstens 25 cm is. Indien het park is uitgerust met een draadgaasbodem is minimaal 60% van de oppervlakte bedekt met voetmatjes of comfortzones. Er moet knaagmateriaal aanwezig zijn.

Het verrijkt park voor rammen heeft een oppervlakte van 6000 cm² en een dak op een minimale hoogte van 60 cm voor minimaal 80% van de vloeroppervlakte. Hierin wordt de ram individueel gehuisvest. Verder moet er een platform aanwezig zijn en knaagmateriaal. Het platform mag niet uit draadgaas bestaan en de oppervlakte mag meegerekend worden in de beschikbare oppervlakte tot een maximum van 40% van het grondoppervlak en voor zover de hoogte onder het platform minstens 25 cm is. Indien het park is uitgerust met draadgaasbodem is minimaal 60% van de oppervlakte bedekt met voetmatjes of comfortzones.

Kleine wijzigingen voor de vleeskonijnen

Het percentage van het oppervlak dat bedekt is met voetmatjes of comfortzones wordt in het park voor vleeskonijnen aangepast van minimaal 80% naar minimaal 60%. Deze aanpassing komt er op vraag van de sector. Op deze manier is de huisvesting hygiënischer wat de gezondheid van de dieren ten goede komt door minder problemen met coccidiose. Verder wordt er verduidelijkt hoe het open zijn van het park moet worden geïnterpreteerd. Er wordt toegevoegd dat het dak van het park voor ten minste 60% van de grondoppervlakte open moet zijn. Dit vereenvoudigt de bouw van het park: de deur van het park hoeft nu niet meer omvormbaar te zijn bij de omschakeling van 'voedsterpark' naar 'afmestpark'. ■

Els Goossens
adviseur Diergeneeskunde
els.goossens@boerenbond.be

Grote investeringen

Het besluit is een compromis tussen GAIA en de sector. De nieuwe wetgeving zal opnieuw grote investeringen vragen van de konijnhouders. Een heel belangrijk artikel is de beslissing rond de groeps-huisvesting van voedsters, die nog moet worden genomen op basis van resultaten van het lopende wetenschappelijk onderzoek. Het is de volledige Vlaamse regering die zich hierover zal buigen. De eerste resultaten tonen ook heel wat nadelen voor het welzijn van de konijnen bij groepshuisvesting van voedsters zoals agressie en verwondingen. De konijnensector die zich steeds constructief heeft opgesteld in het welzijnsdebat en al veel inspanningen voor innovatie leverde, hoopt dat de beslissing hierrond rationeel en gefundeerd zal worden genomen. Verder zijn de aanpassingen in de wetgeving voor de vleeskonijnen belangrijk. Het zijn praktische punten die het systeem verbeteren. Gezien de parkhuisvesting geheel nieuw was, is het niet onlogisch dat gebreken pas ontdekt werden bij implementatie. Het is dan ook goed dat er oor voor was om hierrond aanpassingen door te voeren.